

Geodetická meračka nie je žiadna hračka

Tento rok sme na našej škole obnovili dlhoročnú geodetickú akciu „meračka“ v teréne a strávili sme pri vodnej nádrži Ružiná zaujímavé tri dni.

V pondelok 18. septembra ráno sme sa všetci geodeti a gisáci stretli na chate, kde sme ďalšie dve noci bývali. Mladšie ročníky odchádzali z Lučenca vlakom do Mýtnej odkiaľ si spravili menšiu prechádzku do Divína až na chatu, staršie ročníky sa dopravili oveľa pohodlnejšie a to autami. Na chate nás uvítal organizátor celej akcie pán profesor Fodor. Najskôr nám zadelil úlohy po jednotlivých ročníkoch a následne sme sa odobrali na zadané stanoviská. Počasie nám prialo aspoň v prvý deň a potom sa zhoršilo - no ani to nás nezastavilo v práci, keďže geodet musí vedieť pracovať aj v náročných podmienkach.

Venovali sme sa rôznym činnostiam od tých najzákladnejších, ktorým sa venovali prváci, teda práci s mapou, ortogonálnemu meraniu polohopisu a meraniu vodorovných vzdialeností pásmom v rovinatom aj v svahovitom teréne. Pri kontrole merania vodorovných vzdialeností v svahovitom teréne využila pani profesorka Galová starších žiakov, ktorí to odmerali jedným stlačením gombíka na totálke.

Druháci, keďže sú o niečo starší, mali aj o niečo náročnejšie úlohy a to niveláciu v rovinatom a tiež svahovitom teréne, kde im vyšlo prevýšenie 28 metrov, čo nie je zrovna málo. Mali aj nejaké tie ľahšie úlohy, ako zber údajov pomocou ručného GPS, práca s geodetickými údajmi a orientácia v teréne pomocou GPS.

Ja, ako štvrták už viem posúdiť, ktorý ročník to mal najťažšie a to boli tretiaci. Začali síce zľahka, meraním terénnych tvarov pomocou GPS, no na druhý deň prešli na zameranie objektu do 3D s pani profesorkou Pandi, v ich prípade kaplnky pod Divínskym hradom. Neľahkú prácu im sťažilo jednak počasie (vytrvalý dážď) a jednak výpadky internetového signálu, čo ich donútilo budovať bodové pole bez GNSS a to v lokálnom súradnicovom systéme.

No a to najlepšie nakoniec, štvrtáci. My sme merali polygónový ťah, najskôr starším optickým teodolitom, kde sme museli všetko zapisovať ručne. Na druhý deň nám dovolili zobrať si aj totálku, ktorá všetko zaznamenávala sama. Potom sme ho museli ešte výškovo zamerať pomocou nivelácie a nakoniec sme ešte zamerali podklady pre geometrický plán.

Meračskú atmosféru sme si doplnili večernou rybačkou, ale aj zberom liečivých bylín popri meraní a večerným varením zdravého čaju. Keďže bola práve sezóna bedlí, druhý deň v neskorý večer to na chate rozvonjavalo opečenými hubami. Aj tieto aktivity sme v zdraví prežili.

Aj keď nám počasie veľmi neprialo všetci sme si to užili a dostali sme šancu sa trochu spoznať navzájom, či už študenti so študentmi, ale aj s profesormi.

Tomáš Hyravý, IV. A